Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om opstilling af rammer for energieffektivitetsmærkning og om ophævelse af direktiv 2010/30/EU

(COM(2015) 341 final — 2015/0149 (COD))

(2016/C 082/02)

Ordfører: Emilio FATOVIC

Rådet og Europa-Parlamentet besluttede henholdsvis den 31. august 2015 og den 15. september 2015 under henvisning til artikel 194, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde at anmode om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om:

»Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om opstilling af rammer for energieffektivitetsmærkning og om ophævelse af direktiv 2010/30/EU«

(COM(2015) 341 final — 2015/0149 (COD)).

Det forberedende arbejde henvistes til Sektionen for Transport, Energi, Infrastruktur og Informationssamfundet, der vedtog sin udtalelse den 7. januar 2016.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 513. plenarforsamling den 20.-21. januar 2016, mødet den 20. januar 2016, følgende udtalelse med 218 stemmer for, 2 stemmer imod og 6 hverken for eller imod:

1. **Konklusioner og anbefalinger**

1.1. EØSU støtter Kommissionens forslag om at opstille rammer for energieffektivitetsmærkning ud fra den overbevisning, at det, såfremt det gennemføres korrekt og suppleres med direktivet om miljøvenligt design, kan have positive virkninger for miljøet, forbrugerne, virksomhederne og arbejdstagerne.

1.2. Udvalget mener, at forslaget tager hånd om de største problemer i forbindelse med den gældende lovgivning, herunder reel håndhævelse af lovgivningen, effektiv markedsovervågning og forbrugernes ret til at modtage klare, forståelige og sammenlignelige oplysninger. EØSU opfordrer især Kommissionen til at videreføre den påbegyndte standardisering og forenkling af energiklasser for alle produktkategorier.

1.3. EØSU er enigt i valget af en forordning i stedet for et direktiv for at sikre en effektiv og ensartet gennemførelse af retsakten i hele EU.

1.4. Udvalget finder det rigtigt at vælge at oprette en »produktdatabase« som et instrument, der kan gøre markedsovervågningen mere effektiv. EØSU anser det dog for afgørende at styrke den tekniske kontrol af produkter på markedet for at verificere den faktiske overensstemmelse mellem produktets egenskaber og oplysningerne på energimærket.

1.5. EØSU opfordrer Kommissionen til at oprette og finansiere fælles standardiserede uddannelsesforløb for alle arbejdstagere og andre personer, som deltager i overvågning og kontrol.

1.6. EØSU er enigt i beslutningen om at vende tilbage til den foregående energiskala fra A til G, da den er mere forståelig for forbrugerne, og støtter også indførelsen af en farveskala fra grøn til rød for bedre at kunne bestemme et produkts energieffektivitet.

1.7. EØSU foreslår, at der udarbejdes et nyt grafisk layout af energimærket for at bekæmpe forfalskning og undgå at skabe forvirring blandt forbrugerne, især i overgangsperioden. Endvidere vil det efter EØSU's mening være hensigtsmæssigt at lade farveskalaen stå i gråt for de klasser, som ikke opfyldes af produkter på markedet, enten som følge af en nyskalering eller de pålagte begrænsninger i direktivet om miljøvenligt design.

1.8. EØSU foreslår at tilføje yderligere forbrugerrelevante oplysninger til det nye mærke, såsom »produkternes minimumslevetid« og »produktets energiforbrug i dets levetid«, bl.a. med henblik på CO_2-fodaftrykket. Sådanne oplysninger er afgørende, når det gælder om reelt at gøre produkter tilhørende forskellige energiklasser økonomisk sammenlignelige og at modvirke og bekæmpe den programmerede forældelse af produkterne.

1.9. EØSU mener, at man ved at overlade et så vigtigt et aspekt som vedtagelsen af en sanktionsordning til de enkelte medlemsstater åbner op for en uensartet anvendelse af retsakten, hvilket gør det omsonst at vælge en forordning i stedet for et direktiv.

1.10. Udvalget er af den opfattelse, at EU i overensstemmelse med nærhedsprincippet bør lette adgangen til produkter med højere energieffektivitet for dårligt stillede befolkningsgrupper og dermed bekæmpe fænomenet »energifattigdom«.

1.11. Desuden mener EØSU, at mærkerne i henhold til princippet »design for all« — som går ud på, at produkterne udformes, så de kan anvendes af alle — bør gøres stadigt mere forståelige for alle, navnlig med henblik på at imødekomme handicappede borgeres behov.

1.12. Udvalget opfordrer EU til at træffe foranstaltninger med henblik på, at eventuelle ekstraomkostninger ved den nye mærkningsordning ikke automatisk væltes over på forhandlerne eller slutbrugerne.

1.13. EØSU beklager den fuldkomne mangel på en specifik strategi for onlinehandel, som imidlertid anses for nødvendig, da der er tale om en af de sektorer, hvor lovgivningen håndhæves meget lemfældigt. EØSU opfordrer navnlig til en hurtig indsats for at regulere online markedspladserne, som er et område, hvor man har konstateret de største overtrædelser af kravet om at vise energimærkningen.

1.14. EØSU bemærker manglen på særlige foranstaltninger for »genvundne« energiprodukter. EØSU finder det især nødvendigt at regulere markedsføringen af sådanne produkter, når de sælges i specialforretninger, for ikke at skabe huller i lovgivningen og især for at fremme en bedre sammenhæng mellem strategien for energieffektivitet og strategien for en cirkulær økonomi.

1.15. Udvalget opfordrer Kommissionen til at være særlig opmærksom på produkter importeret fra tredjelande for at beskytte den europæiske produktion mod eventuelle former for illoyal konkurrence eller svig i tilfælde af åbenbar forfalskning af mærkerne.

1.16. EØSU mener, at EU kun kan opfylde sine energieffektivitetsmål gennem aktiv inddragelse af forbrugerne. EØSU anmoder derfor om, at det organiserede civilsamfund supplerer de nationale regeringer for at skabe mere effektive og fint forgrenede oplysnings- og bevidstgørelsesaktiviteter, som også retter sig mod de enkelte forhandlere.

1.17. Udvalget støtter forslaget om at gøre det til et krav, at reklamer skal vise energimærket for hvert enkelt produkt, eller, hvis dette ikke er muligt, i det mindste energiklassen for at informere forbrugerne bedre og øge bevidstheden.

1.18. EØSU mener, at et tidsrum på blot en uge efter overgangsperiodens udløb er for kort en frist for den endelige overgang til produkter mærket efter den nye ordning. EØSU anmoder derfor om, at fristen forlænges til 30 dage.

1.19. EØSU opfordrer Kommissionen til at anlægge en mere forsigtig og velovervejet tilgang til delegerede retsakter og ønsker i særdeleshed, at de delegerede beføjelser gøres klare og afgrænsede, at Europa-Parlamentets kontrol sikres og navnlig at vedtagelsen af delegerede retsakter altid kræver en effektiv høring og inddragelse af medlemsstaterne, EØSU og interessenterne.

1.20. EØSU finder tidsrummet på otte år for en revision af rammerne for mærkningen passende, men foreslår, at disse underkastes en midtvejsevaluering.

1.21. EØSU finder det særdeles vigtigt, at der indføres en entydig og stabil mekanisme for nyskalering, for at de på hinanden følgende nyskaleringer, som bliver nødvendige i takt med den teknologiske udvikling, kan være økonomiske, præcise og ukontroversielle. Det foreslås derfor, at en nyskalering først foretages, når produkterne i energiklasse A udgør mindst 20 % af markedet.

2. **Indledning**

2.1. Kommissionen offentliggjorde den 25. februar 2015 energiunionspakken, som er opdelt i tre meddelelser:

— en rammestrategi for en modstandsdygtig energiunion ([1])

— en meddelelse om EU's holdning med henblik på den globale klimaaftale

— en meddelelse, der fastsætter foranstaltninger med henblik på at opfylde målsætningen om en energisammenkobling på 10 % inden 2020.

2.2. Energiunionsstrategien, som er baseret på en holistisk tilgang, har til formål at forbedre sikkerheden, bæredygtigheden og konkurrenceevnen for så vidt angår energiforsyningen og følger en femstrenget tilgang:

— energisikkerhed, solidaritet og tillid

— et fuldt ud integreret europæisk energimarked

— energieffektivitet, der bidrager til en begrænsning af efterspørgslen

— dekarbonisering af økonomien

— forskning, innovation og konkurrenceevne.

2.3. Ovennævnte strategi er baggrunden for forordningen om opstilling af rammer for energieffektivitetsmærkning med henblik på ophævelse af det foregående direktiv 2010/30/EU ([2]).

2.4. De nye rammer for mærkning har en søsterretsakt i direktiv 2009/125/EF om miljøvenligt design ([3]). Ifølge kommissæren for klima og energi, Miguel Arias Cañete, »sparer EU« ved den kombinerede gennemførelse af de to retsakter »frem til 2020 lige så meget energi, som der anvendes årligt i Italien, svarende til 166 mio. ton olie« med en kraftig CO_2-reduktion til følge.

2.5. Den nye forordning tager blandt andet hensyn til resultaterne af den efterfølgende evaluering af gældende lovgivning, udfaldet af høringerne af borgerne og interessenterne og en særlig konsekvensanalyse ([4]).

3. **Resumé af Kommissionens forslag**

3.1. Kommissionens forslag fremtræder for første gang i form af en forordning og ikke længere i form af et direktiv med det formål at forenkle de lovgivningsmæssige rammer for medlemsstaterne og virksomhederne og frem for alt at sikre, at de principper, der er afstukket i retsakten, håndhæves og overholdes på ensartet vis i hele EU.

3.2. Ifølge forslaget skal der oprettes en produktdatabase for at gøre markedsovervågningen mere effektiv. Producenterne forpligtes til at indlæse en række oplysninger i denne database. Det er vigtigt at understrege, at sådanne oplysninger allerede den dag i dag skal udleveres af virksomhederne på anmodning af de nationale markedsovervågningsmyndigheder. Kommissionen vurderer derfor, at ekstraomkostningerne for virksomhederne vil være meget små ([5]).

([1]) COM(2015) 80 final.

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU af 19. maj 2010 om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede produktoplysninger (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 1).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter (EUT L 285 af 31.10.2009, s.10).

([4]) SWD(2015) 139.

([5]) COM(2015) 341 final, punkt 2.3 i »Begrundelsen«.

3.3. Forslaget tager sigte på en revision af den gældende energiskala, som blev indført med direktiv 2010/30/EU, af to grunde:

a) det har vist sig, at skalaen fra A+ til A+++ har gjort mærkerne mindre forståelige og har afholdt forbrugerne fra at købe produkter med større energieffektivitet

b) de højeste energiklasser er allerede mættede for en række produktkategoriers vedkommende.

Kommissionen foreslår derfor, at man vender tilbage til den foregående skala fra A til G, der anses for mere forståelig, idet alle produkter, som i dag er på markedet, »nyskaleres«. Energiklasse A og B lades tomme for at undgå problemet med en hurtig mætning af de højeste energiklasser ([6]). Det foreskrives endvidere, at mærket i form af et integreret og supplerende arrangement forsynes med en farveskala fra grøn til rød for at angive, hvorvidt produkterne er energieffektive.

3.4. I forslaget foreskrives en overgangsperiode på seks måneder, hvor de produkter, som i dag er på markedet, udstyres med et dobbeltmærke for at sikre en korrekt gennemførelse af »nyskaleringen« uden at skabe ekstra forvirring blandt forbrugerne. Medlemsstaterne bør desuden i denne fase iværksætte målrettede kampagner for at oplyse forbrugerne om den nye mærkningsordning.

3.5. Såvel kontrolaktiviteten som fastlæggelsen af en sanktionsordning bør ifølge Kommissionen fortsat henhøre under de respektive medlemsstaters kompetence ([7]).

3.6. Kommissionen får beføjelse til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at sikre en korrekt håndhævelse af lovgivningen. Denne beføjelse vil til enhver tid kunne tilbagekaldes af Rådet og Europa-Parlamentet. Kommissionen bør for hver enkelt delegeret retsakt sikre en ligelig deltagelse af repræsentanter fra medlemsstaterne og interessenterne for den særlige produktkategori. Medlemsstaterne og interessenterne vil være repræsenteret i et særligt konsultationsforum.

3.7. Det foreskrives, at den næste revision af rammerne for mærkning skal foretages om otte år. Mærkningen af produkter, som allerede er på markedet, underkastes en evaluering om fem år, mens der ikke er fastlagt en nøjagtig tidsfrist for nyskalering af produkter, som markedsføres efter vedtagelsen af forordningen.

4. **Generelle bemærkninger**

4.1. EØSU glæder sig over Kommissionens forslag, der bunder i bevidstheden om, at energimærkning har positive virkninger for miljøet, forbrugerne, de europæiske virksomheder og beskæftigelsen ([8]).

4.2. EØSU tillægger den nye mærkningsordning en vigtig strategisk — og ikke kun teknisk — rolle, for så vidt som den har både direkte og indirekte virkninger for energisektoren, den indenlandske handel, den teknologiske udvikling, miljøet og mere generelt de processer, som muliggør en bæredygtig udvikling.

4.3. EØSU anerkender, at forslaget udmærker sig ved at tage hånd om de vigtigste problemer i forbindelse med den gældende lovgivning, omend det i visse henseender er blottet for ambitioner og visioner. Forslaget koncentrerer sig nemlig om løsningen på umiddelbare og presserende problemer uden at tage højde for mulige fremtidige udviklingsscenarier inden for handel og energiproduktion.

4.4. Udvalget opfordrer Kommissionen til at videreføre den påbegyndte standardisering og forenkling af energiklasser for alle produktkategorier. Dette vil betyde meget for udbredelsen af en selektiv tilgang til køb fra forbrugernes side, som vil værdsætte produkter af højere kvalitet.

4.5. EØSU er enigt i beslutningen om at anvende forordningsinstrumentet i stedet for et direktiv for at sikre en effektiv og punktlig gennemførelse af retsakten på ensartet vis i hele EU. Det bevidste valg af dette instrument er også vigtigt af hensyn til en effektiv europæisk integrationsproces.

([6]) COM(2015) 341 final, artikel 7, stk. 3
([7]) COM(2015) 341 final, art. 4, stk. 5.
([8]) EØSU's udtalelse om *Miljøvenligt design af energiforbrugende produkter* (EUT C 112 af 30.4.2004, s. 25).

4.5.1. Udvalget støtter forslaget om at oprette en »produktdatabase« som et uomgængeligt instrument, hvis man ønsker en effektiv markedsovervågning. Det skal nemlig bemærkes, at der — således som forbrugerorganisationerne i mange europæiske lande har gjort opmærksom på — er et problem med manglende gennemførelse af det foregående direktiv 2010/30/EU, og at der følgelig på markedet forekommer produkter, som ikke er mærket med oplysninger om energiforbruget. Dette bør der rettes op på også som en garanti for reelle lige konkurrencevilkår for produkter i det indre marked.

4.6. EØSU er dog af den opfattelse, at opbygningen af en »produktdatabase« er vigtig, men ikke afgørende for en korrekt markedsovervågning og går ind for, at de kompetente myndigheder styrker kontrollen af produkterne på markedet for at verificere den faktiske overensstemmelse mellem produktets egenskaber og oplysningerne på mærket.

4.7. I betragtning af den meget tekniske karakter af kontrol- og overvågningsaktiviteterne opfordrer udvalget Kommissionen til at indføre fælles standardiserede uddannelsesforløb for arbejdstagere og andre personer, som deltager i overvågning og kontrol af markedet, og afsætte øremærkede midler hertil for at sikre, at forordningen bliver gennemført hurtigt og effektivt i alle medlemsstater.

4.8. EØSU er enigt i beslutningen om at vende tilbage til den foregående energiskala fra A til G, for så vidt som den er mere forståelig for forbrugerne. Det skal eksempelvis understreges, at der mellem et køleskab i energiklasse A+++ og et i energiklasse A+ er en forskel i energiforbruget på 42 %, men at den nuværende mærkningsordning ikke giver mulighed for umiddelbart at få hold på forskellen mht. energieffektivitet og omkostninger. Det betyder, at der for bestemte produkter gælder princippet »det betaler sig at betale mere«, idet forbrugerne får mulighed for på kort tid at afskrive omkostningerne ved højere produktkategorier. Dette kræver imidlertid, at mærkningerne gøres klarere, mere forståelige og lettere at sammenligne.

4.9. EØSU mener, at hovedsigtet med dette forslag er en ensartet håndhævelse på EU-plan, men hvis et så vigtigt et aspekt som vedtagelsen af en sanktionsordning overlades til de enkelte medlemsstater, vil man åbne op for en uensartet anvendelse af retsakten, hvilket gør det omsonst at vælge en forordning i stedet for et direktiv.

4.10. EØSU er alt i alt af den opfattelse, at den nye mærkningsordning, således som den er udformet, vil kunne sikre:

4.10.1. At forbrugerne får mere nøjagtige, relevante og sammenlignelige oplysninger om effektiviteten og energiforbruget for alle produkter, der markedsføres i EU. Dermed vil mærkningen fremme et informeret og på længere sigt økonomisk fordelagtigt køb samt en miljøvenlig anvendelse af produktet.

4.10.2. At den frie bevægelighed for produkter forbedres, hvorved der sikres lige vilkår. Dette vil desuden styrke de europæiske virksomheders konkurrenceevne, idet disse opmuntres til at innovere og dermed opnår en først-på-markedet-fordel i forhold til tredjelande og med mulighed for større avancer.

4.10.3. At beskæftigelsen styrkes på betingelse af, at de europæiske virksomheder forpligter sig til ikke at outsource produktionen yderligere. Dermed vil mærkningsordningen indirekte blive en faktor, der kan sætte skub i den europæiske produktion og i det indenlandske forbrug.

5. **Særlige bemærkninger**

5.1. EØSU mener, at den nye mærkningsordning er en forbedring i forhold til den gældende lovgivning, men at den ikke opfylder alle krav til forbrugeroplysning. Det tilrådes derfor at tilføje flere oplysninger til mærket, såsom »produkternes minimumslevetid ([9])« og »produktets energiforbrug i dets levetid«, ikke mindst af hensyn til CO_2-fodaftrykket. Sådanne oplysninger er afgørende, når det gælder om reelt at gøre energiprodukter tilhørende forskellige energiklasser økonomisk sammenlignelige og at modvirke og bekæmpe den programmerede forældelse af produkterne.

([9]) EØSU's udtalelse om *Levetiden for produkter og forbrugeroplysning* (EUT C 67 af 6.3.2014, s. 23).

5.1.1. Yderligere nyttige — men ikke uundværlige — oplysninger for forbrugerne, såsom den ekstra energiomkostning ved produkter, der indgår i automatiseringen af hjemmet, kan gøres tilgængelige gennem et særligt websted om energieffektivitet eller en QR-kode, som anbringes på mærket, hvorved alle produkter bliver let tilgængelige via en tabletcomputer eller smartphone. Dette er allerede gjort med tilsvarende sigte for andre handelsvarers vedkommende som led i iværksættelsen af handlingsplanen »Tingenes internet« ([10]).

5.2. EØSU foreslår, at der udarbejdes et nyt grafisk layout af energimærket for at modvirke forfalskning og undgå forvirring blandt forbrugerne, især i overgangsperioden. Endvidere vil det efter EØSU's mening være hensigtsmæssigt at lade farveskalaen stå i gråt for de klasser, som ikke opfyldes af produkter på markedet, for ikke at afskrække forbrugerne fra at købe. Dette bør ske både for de laveste klasser, hvis produkterne er trukket tilbage fra markedet i henhold til direktivet om miljøvenligt design, og for de højeste klasser, som endnu ikke opfyldes af produkter på markedet, eller som står tomme på grund af en nyskalering.

5.3. EØSU minder Kommissionen om de argumenter, der allerede er fremført i udtalelsen TEN/516 ([11]), og specielt fænomenet »energifattigdom«, som mere end 50 mio. borgere i hele EU oplever. Det betyder, at EU i overensstemmelse med nærhedsprincippet så vidt muligt bør lette adgangen til produkter med højere energieffektivitet også for de fattigste og dårligst stillede befolkningsgrupper. EU bør samtidig træffe foranstaltninger, der sikrer, at eventuelle ekstraomkostninger ved den nye mærkningsordning ikke automatisk væltes over på forhandlerne eller slutbrugerne.

5.3.1. I en lang række EU-lande er der allerede med succes gennemført bedste praksis med hensyn til gennemførelse af nærhedsprincippet og tilgængeligheden, hvad angår energiprodukter. Som eksempel på en sådan bedste praksis kan nævnes muligheden for på selvangivelsen at fratrække omkostninger forbundet med produkter fra højere energiklasser. EØSU håber imidlertid, at EU og især Rådet uanset medlemsstaternes bedste praksis, der under alle omstændigheder er nyttig og vigtig, og i betragtning af den store udfordring, som energieffektiviteten udgør, reelt efterlever nærhedsprincippet og træffer foranstaltninger med henblik på at skabe en enhedsstrategi for inddragelse af alle borgere i »energirevolutionen«.

5.4. EØSU mener desuden, at mærkerne i henhold til princippet »design for all«, som går ud på, at produkterne udformes, så de kan anvendes af alle, bør gøres endnu mere forståelige for alle, navnlig med henblik på at imødekomme handicappede borgeres behov.

5.5. EØSU beklager manglen på en særlig strategi for onlinehandel, hvis omsætning er i konstant vækst, og som hidtil har udgjort en af de sektorer, hvor produkternes sammenlignelighed og især markedsovervågningen er mere kompleks og vanskelig. Som MarketWatch-observatoriet har bemærket, er kun 23 % af onlineprodukterne forsynet med et korrekt mærke. Dette udgør en forvridende markedsfaktor, som helt klart skader virksomheder og forbrugere.

5.5.1. Udvalget bemærker, at den gældende delegerede forordning (EU) nr. 518/2014 om mærkning af energirelaterede produkter på internettet, som trådte i kraft den 1. januar 2015, ikke er blevet samordnet godt nok med det nye forslag til forordning. Den fastsætter blandt andet, at mærket kun er obligatorisk for nye produkter og ikke for dem, der allerede findes på markedet, for hvilke mærkningen er frivillig. Endvidere tager den ikke fat på problemet med online markedspladser, hvor forbrugerne ofte uden at være klar over det køber varer, der udbydes til salg af tredjeparter, uden at webstedet tager ansvar for falske eller ukorrekte reklamer.

5.6. EØSU bemærker, at hverken den gældende eller den nye mærkningsordning tager højde for »genvundne« energiprodukter. EØSU mener i den forbindelse, at det er rigtigt og nødvendigt at regulere markedsføringen af sådanne produkter, især når de sælges i specialforretninger, for ikke at efterlade huller i lovgivningen og navnlig for at sikre et bedre samspil mellem direktivet om miljøvenligt design og Kommissionens meddelelse »Omstilling til en cirkulær økonomi« ([12]). EØSU minder endvidere om de holdninger, det allerede tidligere har indtaget mod »programmeret forældelse«, idet det støtter markedsføringen af mere varige og holdbare produkter ([13]).

([10]) EØSU's udtalelse om *Tingenes internet — en EU-handlingsplan* (EUT C 255 af 22.9.2010, s. 116).
([11]) EØSU's udtalelse om *For en koordineret europæisk aktion til forebyggelse og bekæmpelse af energifattigdom* (EUT C 341 af 21.11.2013, s. 21).
([12]) COM(2014) 398 final. EØSU's udtalelse om *Cirkulær økonomi i EU* (EUT C 230 af 14.7.2015, s. 91).
([13]) Se fodnote 9.

5.7. EØSU opfordrer Kommissionen til at være særlig opmærksom på produkter importeret fra tredjelande for at beskytte den europæiske produktion mod eventuelle former for illoyal konkurrence. EØSU opfordrer især Kommissionen til at iværksætte en stærk kampagne mod mærkeforfalskning, ved at gøre dem vanskeligere at efterligne, styrke den subjektive og objektive overensstemmelseskontrol og i tilfælde af åbenbare forfalskninger sanktionere importøren ved at trække produktet tilbage fra markedet.

5.8. EØSU understreger, at indkøbsvejledning og bevidst anvendelse af produkterne er afgørende forudsætninger for at opfylde de mål, som EU har sat sig inden for energieffektivitet. Medlemsstaterne opfordres med rette til at spille en nøglerolle gennem konkrete oplysnings- og bevidstgørelseskampagner. EØSU efterlyser ikke desto mindre en aktiv inddragelse af det organiserede civilsamfund på såvel nationalt som europæisk plan med henblik på en mere effektiv og fint forgrenet formidling af budskabet ([14]), også rettet mod de enkelte forhandlere.

5.8.1. Udvalget støtter Kommissionens forslag om, at reklamer skal vise energimærket for hvert enkelt produkt, eller, hvis dette ikke er muligt, i det mindste oplyse energiklassen for at informere og bevidstgøre forbrugerne om bevidst indkøb og brug af energiprodukter ([15]).

5.9. EØSU understreger, at visse aspekter ved den overgangsperiode, der er nødvendig for »nyskalering« af produkterne, bør tages op til revision. Forordningen fastsætter således, at et tidsrum på en uge efter ovennævnte periode på seks måneder er tilstrækkeligt til at overgå fra en ordning med dobbeltmærkning til en ordning, hvor der udelukkende resterer produkter mærket efter den nye ordning. Et sådant tidsrum risikerer at være alt for kort og lidet realistisk, og EØSU anmoder derfor om, at det forlænges til 30 dage svarende til den frist, der normalt gives virksomhederne til at opgøre deres lager.

5.10. EØSU opfordrer Kommissionen til at gå mere forsigtigt og velovervejet til værks, når det gælder delegerede retsakter. Navnlig ønsker udvalget, at de delegerede beføjelser gøres klare og afgrænsede, at Europa-Parlamentets kontrol sikres og især at vedtagelsen af delegerede retsakter altid kræver en effektiv høring og inddragelse af medlemsstaterne, EØSU og interessenterne ([16]).

5.11. EØSU går ind for, at der oprettes et særligt konsultationsforum for at give mulighed for en struktureret dialog mellem Kommissionen, medlemsstaterne og interessenterne.

5.12. EØSU finder tidsrummet på otte år for en revision af rammerne for mærkningen passende, men ønsker en omhyggelig midtvejsevaluering for grundigt at tjekke virkningen og den faktiske gennemførelsesstatus. Et sådant initiativ anses for særligt formålstjenligt i betragtning af, at nærværende forslag går ud på at erstatte et direktiv med en forordning.

5.13. EØSU finder det særdeles vigtigt, at der indføres en entydig og stabil mekanisme for nyskalering, for at de på hinanden følgende nyskaleringer, som bliver nødvendige i takt med den teknologiske udvikling, kan være økonomiske, præcise og ukontroversielle. Efter udvalgets opfattelse bør en nyskalering foretages, når der er et reelt behov herfor og først, når produkterne i energiklasse A udgør mindst 20 % af markedet.

Bruxelles, den 20. januar 2016.

Georges DASSIS
Formand for
Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

([14]) EØSU's studie om *Civilsamfundets rolle i gennemførelsen af EU's direktiv om vedvarende energi*. Hovedkoordinator: Lutz Ribbe, januar 2015.

([15]) COM(2015) 341 final, betragtning 9, og artikel 3, stk. 3, litra a).

([16]) EØSU's udtalelse om *Delegerede retsakter,* (EUT C 13 af 15.1.2016, s. 145).